

یکشنبه و ماه چارده اوست بر کعبه کمال وادان دست کعبه کن ای میروی طلال
 لب حاصه و ماه چارده روی ساقی به کون دولت و مشرف بر مرتبه طریقی المی حریف
 حافظ و سحر کشید نش پنهان عاقل سوزی و آنگ نهانی ساعه جگهی معنی عاقبت
 لقی و آنگ نهانی شسته سبی افعی چه جای شش دست و شسته پادشاه داشت
 نه قشرب و سوباشی بر پیر پادشاه ملبی باو شاهان مراد حق تعالی حضرت اولی اوست
 در و کتبه پادشاهی اولی حکم در ساله طریقی المی جویح افش اولی بگند مرتبه
 شاهی که نه روی پیچید بلند مرتبه کوب پادشاه در که فلکک طسوز چار طاقی
 نون در زخم طاقی با کوه داشت بارگای که تکم الی سندن بر نونه بدوی دولت
 لطیفک غایتی در فلک و کلار **در العاصمه** آتم ز آتش دل و از غر جانان
 شسخت و بن سندن دل آشنای جانان تکم سندن با نونی آتشی تو در بین جانان
 که کاشانی شسخت به خانه در آتش و از برای کاشانی در و اعی بانی خار
 دن مراد کوهی که کاشانی در مراد جیمی جسمی در **شم آرزو اسطر و دوری باو**
 بگذاخت جسم درک ادای امی سندن او بدی **جانم ز آتش بهر نوح جانان**
 بر شسخت جانم جانان که بونی بشک آشنای بانی چه بر بخش محبت عفا سندن
 غیری ایشاب عفا سندن و اولی زایده دوستی در اول وقت معنی بویله اولی
 جانان تک آفتاب کی بوزنگ آشنای جانم یل نوح **بیز که زخم شسخت بدی روی**
 روی هر کیم هر بری بوزنگ زخمیز و بکر سزر زخمی کوردی **دل شسخت از آتش**
 بزخمی دیوانه شسخت **آنک سودای که گلکین دیوانه لوزی یا نعی بسنی کز ترحم**
 اتوی سوز دل بیتی که ز بس آتش انگیم در **سنگ مراد آن کورد که کوزم**
یا با آتش سندن هر آنک کز شسخت غمگی که گلکین **دوشس بزخمی دست بر چو پیر**
و آتم شسخت دونه کی بنم لوزیه محبت او صندن به روانه ای بانی چه روانه
 بونزه عاشق سندن اولی کلک عفا سندن در چرخ عفا سندی ایام آنگ طریقی المی زیر

نور دیده بپوش
و هوش آلود

ای دل مار خانی
و حسرت آلود

ای بولای عشق
میتا سندن

پروانه

پروانه چرخ عفا سندن و چی کلار آشنای تو در شسخت که دست از شسخت عجب
 دکلر بر آتش کز بد سوزم در عیبی بر اشیا که تر جرم این چون من از آتش شسخت
 بر شسخت بر بیگانه شسخت **چونکین کندون کندم سنان تک کوهی بانی بیخی**
بیکانه و بی بکر سحر المی **قادر ز پیر آب خواران** **بتم زبده خرقه**
سبی آب خواران **الذی مراد عشق بی زهر بر بن سندن خلاصی المی دکلر**
نخاز عفتل فر آتش عفا شسخت **عفا نه آتشی نم عفا خار سنی بانی**
مراد عشق آلمی عفتل محاش طبعه سندن بری المی دکلر **چون بیکانه**
چونکه از تو به کز کرم شسخت **توبه دنی یعنی سندن توبه ای که المی کوه کوه**
ای بیاید کی صدی از بونع عفا سندن در بوه و چی خار توبه آن که
ایلم کوه کوه ایلم کی صدی مراد توبه آن کون حکیم شسخت و بیلسان اولی
دکلر **بچو ما ده جگر می بی و پیمان شسخت** **می و پیمان سحر حکم ما ده**
کیمی بانی ما ده شراک کتبه سندن و بر ل **کا بواکم من و باز آنکه مراد م**
چشم **کوه بکند و می المی بردوستی** **شسخت خصوصیت و افق اولی صلیح**
انک جان آنک خطاب ایروب ایرو ما را ای بی آتشی سز ک المی دکلر و کلن زمر اینم
کوزم بیکان ما چو ادن مراد دوستی المی کند و نیکه ما بیند و افق اولی خصوصیت
و سوز لردم بونک کیمی عقل کرده شسخت عفا سندن استعمال اولی **قوت از**
سوز آرد و شسخت نمان شسخت **حرفه سنی باشون چقرای و سنگ**
غدو کسکاز بی سندن **بیدی بونع مراد چشمک فو سندن مراد خواب**
کوه ما دو سندن **ایر چشم خولای سز ک ایروب سنگ فدو که تمام منتظر و حالک**
زاده خسر در جمع دو ناست اینچس بر کیم منصب و بر لبه او شسخت
تیس سنی بر ای باکس بر طس که با مردم چشمک **خز تر می اول خواب ایروی**
دو سنگ ملاقاتی منصب سندر سندن تبریلی اولی المی که مراد چشم ایرو

کلیت منتی

آرام خان